

3. Mocht ook onder de hiervoor genoemde voorwaarden het tijdstip van de inschrijvingsaanvraag doorslaggevend zijn:

Moet het merk reeds dan nietig worden verklaard, wanneer niet duidelijk is en niet meer opgehelderd kan worden of het merk op het tijdstip van de inschrijvingsaanvraag als gevolg van het gebruik dat ervan is gemaakt onderscheidend vermogen heeft verkregen? Of is voor nietigverklaring vereist dat degene die om nietigverklaring verzoekt, aantoont dat het merk op het tijdstip van de inschrijvingsaanvraag geen onderscheidend vermogen heeft verkregen als gevolg van het gebruik dat ervan is gemaakt?

(¹) Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht van de lidstaten (PB L 299, blz. 25).

Hogere voorziening ingesteld op 25 april 2013 door Kalliopi Nikolaou tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 20 februari 2013 in zaak T-241/09, Nikolaou/Rekenkamer

(Zaak C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Kalliopi Nikolaou (vertegenwoordiger: V. Christianos, dikigoros)

Andere partij in de procedure: Rekenkamer van de Europese Unie

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van 20 februari 2013 in zaak T-241/09 vernietigen en de zaak voor afdoening terugverwijzen naar het Gerecht;

— verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

— Rekwirante stelt dat het arrest van het Gerecht van 20 februari 2013 juridische beoordelingen bevat die kennelijk voorschriften van Unierecht schenden en verzoekt om vernietiging.

— Volgens rekwirante moet het bestreden arrest worden vernietigd wegens schending van grondrechten en beginselen van het recht van de Unie, onjuiste uitlegging en toepassing van het recht van de Europese Unie alsmede onbevoegdheid van de rechter. Zij voert met name de volgende grieven aan:

- in de eerste plaats, schending van de onschuldpresumptie;
- in de tweede plaats, schending van het beginsel van loyale samenwerking met het Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, zoals neergelegd in artikel 4, lid 3, VEU;
- in de derde plaats, onbevoegdheid van de rechter;
- in de vierde plaats, onjuiste uitlegging en toepassing van de voorwaarden voor niet-contractuele aansprakelijkheid volgens het recht van de Unie en van besluit 99/50 van de Rekenkamer.

Beroep ingesteld op 25 april 2013 — Koninkrijk der Nederlanden tegen Europese Commissie

(Zaak C-223/13)

(2013/C 189/20)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: M.K. Bulterman, J. Langer, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— Primair: nietigverklaring van verordening (EU) nr. 93/2013 van de Commissie van 1 februari 2013 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 2494/95 van de Raad inzake geharmoniseerde indexcijfers van de consumptieprijzen, wat de vaststelling van indexcijfers van de prijzen van door de eigenaar bewoonde woningen betreft (PB 2013, L 33, blz. 14) voor zover artikel 4, lid 1, van verordening 93/2013 niet van de rest van de bepalingen van deze verordening kan worden gescheiden.

— Subsidiair: nietigverklaring van artikel 4, lid 1, van verordening 93/2013.

— Veroordeling van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Middel 1:

Schending van artikel 5, lid 3, van verordening 2494/95 (¹) dan wel de rechtspraak van het Hof, omdat op grond van artikel 4, lid 1, van verordening 93/2013 Eurostat wordt aangewezen als entiteit die een juridisch bindende handleiding opstelt en niet de Commissie als EU-instelling.